

СТРАТЕГІЧНІ ЦЕНТРИ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УПРАВЛІННІ КЛАСТЕРНИМИ СТРУКТУРАМИ

Негляд А.В.

Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна, м. Харків

Стратегічні центри господарювання є дієвим механізмом, основним завданням яких є досягнення поставлених перед ними стратегічних цілей з удосконалення управлінських механізмів управління кластерними структурами (табл.1) [1].

Таблиця 1 – основні види стратегічних центрів господарювання

Напрямок	Складові	Мета	Пояснення
Виробничо-процесний напрям	Витрати	Мінімізація відхилень фактичних витрат ресурсів від планових	Постачальницькі та інші допоміжні підрозділи, яким встановлюються норми і нормативи витрат ресурсів
	Доходи	Максимум виручки або збереження (захоплення) ринку	Збутові підрозділи, яким дозволяється варіювати цінами
	Прибуток	Максимізація маси прибутку, якого можна досягти, виходячи з тих ресурсів господарювання, якими підрозділи мають право управляти самостійно	Потенційно всі підрозділи, що беруть участь у бізнес-процесах
Інвестиційно-інноваційний напрям	Капіталовкладення	Дотримання кошторису капітальних витрат і скорочення періоду окупності	Усі підрозділи, на розвиток яких спрямовані інвестиційні ресурси за цільовим призначенням
	Венчурний капітал	Мінімізація ризику	Підрозділи, що займаються високоризиковою діяльністю
	Інвестиції	Максимізація рентабельності інвестиційного капіталу	Підрозділи, що здійснюють реальні або портфельні інвестиції
Ресурсно-потенційний напрям	Обслуговування	Забезпечення високої якості обслуговування за фіксованих витрат	Підрозділи, які обслуговують основне виробництво, робота яких не пов'язана безпосередньо з випуском продукції
	Реалізація	Максимізація кількості реалізованої продукції	Збутові (внутрішньозаводські) підрозділи, яким заборонено знижувати ціни для збільшення обсягу продажів, але надано максимум самостійності в налагодженні та підтримці контактів зі споживачами
	Дискреційна	Функціонування в межах фіксованого бюджету	Підрозділи, для яких неможливо жорстко встановити співвідношення параметрів "результати/витрати"

Отже, цільова функція кожного з них зумовлюється стратегічною позицією, яка характеризується певною комбінацією стратегії кожного підприємства в певному кластері.

Література:

1. Єршова Н. Ю. Організація стратегічного управлінського обліку за центрами відповідальності в умовах інноваційної економіки. *Економічні науки Серія : Облік і фінанси*. Луцьк : ЛНТУ. 2015. Вип. 12 (45). Ч. 2. С. 74-82.